Пралетарыі ўсіх краёў, злучайцеся!

САВЕЦКАЯ БЕЛАРУСЬ

ВЫДАНЬНЕ ЎСЕБЕЛАРУСКАГА ВЫКАНАЎЧАГА КАМІТЭТУ САВЕТАЎ.

Копт нумару—15 руб. (вып. 22 г.

Падпісная плата—
Звычайная—350 р. льготная—250 р.

Плата за абвесткі—200 руб. за радок пэтыту.
Сьпешныя—на 50% даражэй.
Плата за публікацыю аб страце дакумантаў:
За 1 дакумант—500 руб.
„ кожны дадатковы—200 руб.
„ копію квітанцыі—100 руб.
Чырвон. і ўтрыманцам Сац. Забясьпекі—дарамна.
Падпіска і абвесткі прымаюцца ў Контрагэнцтве пры Дзяржаўным Выдавецтве.
(Менск, Петрапаўлаўская, 8).

Адрэс рэдакцыі і адміністрацыі:
МЕНСК, Захараўская, 97.

ТРЭЦІ ГОД ВЫДАНЬНЯ. Штодзенная газэта. № 237 (642). Чацьвер, 26-га кастрычніка 1922 г.

Бяз прынукі.

Прызыў у Чырвоную армію ўсіх, хто радзіўся ў 1901 г., закончыўся з вялікім посьпехам.

З некатораю баязкаю прыходзілася чакаць вынікаў гэтай кампаніі, дзеля таго, што гэта быў першы гэткі шматлікі прызыў у рады Чырвонай арміі пасьля двух гадоў супакою, пасьля скарачэньня арміі і дэмабілізацыі, пры ўмовах новай эканамічнай палітыкі.

Прыходзілася з нейкім перапалохам у сэрцы чакаць, як эдгукнецца на гэты кліч наша вёска. Тым больш, што дапрызыўная кампанія адбывалася ў гэткіх вакругах, дзе ня зусім яшчэ акрэплі савецкія апараты, як у самым цэнтры Савецкай Фэдэрацыі. Але і Паўночны Каўказ, і Украіна, дзе яшчэ ня зьвішчан дашчэнту настрой пятлюраўшчыны, і наша Рэспубліка Беларусь—усе тры вокругі не захавалі ніводнага прызыўніка.

Чырвоная моладзь бадзёра і радасна, з штандарамі, глушачы гоман вуліц гарадоў рэвалюцыйнымі сьпевамі, цягнецца ў рады Чырвонай арміі.

Рэвалюцыя зьнішчыла традыцыю прымуса, калі рабоча-сялянскую моладзь палкамі гналі ў царскую казарму. У Чырвоную армію моладзь ідзе сама, адмаўляючыся нават ад мэдыцынскага агляду, абы толькі пачула кліч сваёй улады. Рады Чырвонай Арміі вабілі да сябе тагды, калі была барацьба на фронтах; яны крэпнуць і папаўняюцца новымі сіламі й цяпер, калі настаў час супакою.

Гэты добры пачатак гаворыць аб вялікай палітычнай пабедзе Савецкай улады. Гэта кажа аб тым, што сялянства давярае Савецкай уладзе і ўхваляе ўсю яе палітыку, дзеля чаго ахвотна пасылае сваю моладзь для ўмацаваньня грунту пралетарскай дыктатуры—Чырвонай арміі.

Чырвоная армія заўсёды будавалася на моцным саюзе сялян і рабочых, і вось мы бачым, што новая эканамічная палітыка дала пажаданыя вынікі—яна ўзмацавала гэты саюз. Сялянства зразумела ўвесь сэнс супакойнай палітыкі Савецкай улады і ўбачыла патрэбу моцнай узброенай сілы, каб яна стаяла на варце інтарэсаў селяніна й рабочага, на варце ўсіх яго Акцябрскіх заваяваньняў. Гэта зразумеласьць ахвотнае, а не прымусовае папаўненьне радоў Чырвонай арміі—ёсьць вялікая пабеда. Вынікі прызыўнай кампаніі кажуць аб тым, што прыняты больш лік, чым ставілася заданьнем. Удзячны прызыў яшчэ тлумачыцца й тым, што з Чырвонай арміі ў працягу гэтага лета больш паўміліёна вярнула ў вёску. Гэтыя бытшыя чырвонаармейцы прышлі дамоў пісьменнымі й больш-менш сьвядомымі грамадзянамі Савецкай рэспублікі. Яны й выпаўнілі місію лепшых агітатараў за Чырвоную армію.

І наша Чырвоная армія, куды рабоча-сялянская моладзь імкнецца ахвотна сама, стала яшчэ больш здаровую, моцнаю і целам і духам. Той рабочы й селянін, які сам бярэ вінтоўку ў рукі, каб быць абаронцам рэвалюцыі і яе заваяваньняў, ніколі ня выпусьціць яе з рук, якая-б апаска яму ні пагражала. Ён пакіруе штык і дула сваёй вінтоўкі на свайго ворага, які тэй ці іншай чыннасьцю стане зьневажаць Савецкую ўладу, пасягне на здабыткасьць Вялікага Акцябра. І калі арміі буржуазных краін і цяпер яшчэ папаўняюцца і трымаюцца толькі палкаю капіталістаў, наша Чырвоная армія, як бачым, папаўняе рады бяз прынукі, трымаецца толькі сваёю сьвядомасьцю, інтарэсамі і моцным саюзам сялян і рабочых.

У той астатняй бойцы, у якой згніўшы капіталістычны сьвет захоча паўстаць проціў вызваленьня пралетарыяту, проціў моцных радоў усясьветнай працоўнай беднаты, Чырвоная армія адным сваім магутным поступам атрымае пабеду.

IV Сэсія Усерасейскага Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту.

Праэкт кодэксу законаў аб зямлі.

МАСКВА, 24—10. На вячэрнім пасяджэньні 23 га кастрычніка Сэсія У.Ц.В.К. аднагалосна прыняла прапанованы кодэкс законаў аб працы за аснову.

З дакладам аб кодэксе зямельных законаў выступіў Месяцаў. У кодэксе праводзіцца грунтоўная думка—уся зямля належыць да дзяржавы. Зямельныя таварыствы, асобныя двары зьяўляюцца толькі карыстацелямі дадзенай ім па закону дзяржаўнай зямлі. Яны маюць неперарыўнае моцнае права карыстаньня ёю, за што дзяржава патрэбуе выкананьня вядомых павіннасьцяў, у першую чаргу, гаспадарчага, разумнага скарыстаньня яе. Зямельныя таварыствы арганізуюцца на добраахвотных пачатках і дзелюцца на два разрады: першы—старыя вобшчыны, другі—таварыствы з новымі статутамі, напамінаючымі зямельныя кааперативы. Губэрскім выканаўчым камітэтам даецца права заснoўваць праз Народны Камісарыят Земляробства пагубэрскія нормы, ніжэй якіх немагчымы ніякія сямейныя падзелы. Перадзел сенажаці дазваляецца толькі тым, якім дзеліцца зямля. Падзел па жывёле забараняецца. Такі парадак засноўваецца ў інтарэсах беднаты. Большасьці поўнапраўных членаў таварыства дадзена права патрабаваць перадзелу. Астача зямлі пасьля надзяленьня, лічыцца дзяржаўнай маемасьцю. К гэтаму разраду належаць савецкія гаспадаркі, вучасткі якія аддаюцца ў арэнду, вучасткі для перасяленьня, канцэсіі. Засноўваецца прасьцейшае землябудаўніцтва: замацаваньне зямлі фактычнага карыстаньня шляхам зямельнай рэгістрацыі. Разгляд зямельных спрэчак застаецца за істнуючымі зямельнымі камісіямі. У заключэньне Месяцаў паведамляе, што ў бягучым годзе праведзена праца па землябудаўніцтву на абшары ў 31 міліён дзесяцін сялянскай зямлі, у 3 разы больш леташняга.

Свабода выбараў формаў землякарыстаньня дапамагала скарачэньню цягі к хутаром. Месяцаў зазначае, што азімы клін бягучага году значна павялічан у параўнаньні з леташнім.

Савецкае судабудаўніцтва.

З дакладам аб праэкце савецкага судабудаўніцтва выступіў Крыленка. Згодна праэкту, складаецца адзіная сыстэма судзебных установаў. Групоўнай ячэйкай зьяўляецца народны суд, які падчыняецца другой інстанцыі—Губэрскаму суду, які завецца Губэрскім трыбуналам. Вышэйшай інстанцыяй зьяўляецца Вярхоўны суд Р.С.Ф.С.Р., яднаючы цяперашні Вярхоўны трыбунал з яго калегіямі. Вышэйшы судзебны кантроль пераходзіць ад Народнага Камісарыяту Юстыцыі к Вярхоўнаму трыбуналу. Праэкт прыняты за аснову.

Заграніцай.

Пытаньне аб Суэскім канале.

НОРДХОЛЬД, 23—10. Ангорскія нацыяналісты патрабуюць дапушчэньня прадстаўнікоў Эгіпту на Бліжня-усходнюю канфэрэнцыю, бо яны маюць на ўвазе падняць пытаньне аб Суэскім канале і правох Турцыі у Эгіпце.

Вымагаюць выплаты натурай.

БЭРЛІН. 22—10. З прычыны катастрафічнага абясцэненьня маркі, нямецкія рабочыя і служачыя патрабуюць выплаты заработнай платы натурай.

Гвалты супроць камуністаў.

ХАРКАЎ, 23—10. Атрыманы весткі аб няспыненьні гвалтаў супроць бесарабскіх камуністаў. Сходы рабочых тлумачацца румынскімі ўладамі, як загаворы, і сурова караюцца.

Кашэн—галоўны рэдактар „Юманітэ“.

БЭРЛІН, 20—10. Ізноў выбраны прэзыдыум француcкай камуністычнай партыі назначыў Кашэна галоўным рэдактарам камуністычнай газэты „Юманітэ“.

У Савецкай Фэдэрацыі.

Італьлянская дэлегацыя наведалася ў Данецкі басэйн.

ХАРКАЎ, 24—10. На днёх у Данецкі басэйн наведалася італьлянская гандлёвая дэлегацыя. Дэлегацыя дзівіцца энэргіяй працаўнікоў Данецкага басэйну.

Лепшыя будынкі—рабочым.

РАСТОЎ, 24—10. 70 лепшых будынкаў Растову адведзены дзеля засяленьня рабочымі.

Зразумеў.

ГОМЕЛЬ. 23—10. Сьвяшчэньнік сяла Ўлазовічы, які мае 60 гадоў, адрокся ад сану і напісаў ліст у газэты, дзе кажа, як сумленны грамадзянін РСФСР, ён ня можа больш абманываць сялянства.

Кодэкс законаў аб працы.

МАСКВА, 22-10. 22-га кастрычніка адчынілася 4-я сэсія Усерасейскага Цэнтральнага Выканаўчага Камітэту. Першым разглядаецца кодэкс законаў аб працы. Кодэкс прадбачыць адмену ўсеагульнай працоўнай павіннасьці, гарантыруе рабочым пэўны мінімум заработку.

Больш мінімуму працаўнік можа атрымаць у парадку дабраахвотнай згоды, чым даецца магчымасьць рабочым дабівацца найлепшых умоваў працы. 8-мёх гадзінны працоўны дзень заснован як максымальны. Ужытак звышурочнай працы абмяжован. Працаўніку даецца права пакінуць прадпрыёмства ў любы час, паведаміўшы прадпрыёмца за 7 дзён. Прадпрыёмца мае права звольніць у асаблівых выпадках нядольнасьці ці сабатажу працаўніка.

Праэкт новых грашовых знакаў.

МАСКВА, 22-10. Гэтымі днямі ў Савеце Народных Камісараў будзе разглядацца праэкт выпуску грашовых знакаў абразца 1923 году, прычым 1 рубель 1923 году будзе раўняцца 100 рублём 1922 году. Знакі абразца 1922 году ня трацяць поўнай плацежнай сілы.

Аб арганізацыі сельска-гаспадарчых таварыстваў.

МАСКВА, 23 10. Народны Камісарыят Земляробства Р.С.Ф.С.Р. зацьвердзіў праэкт дэкрэту, які дазволіць засноўваць сельска-гаспадарчыя таварыствы, членамі якога могуць быць як адзінічныя асобы, гэтак і ўстановы.

Напярэдадні 4-га Кангрэсу Камуністычнага Інтэрнацыяналу.

VI.

Камуністычная партыя Чэха-Славакіі.

Чэха-Славацкая рэспубліка з эканамічнага боку зьяўляецца вельмі важнай прамысловай вобласьцю бытшай Аўстра-Вэнгэрскай манархіі. З палітычнага боку,—Чэха-Славакія кіраўнічка Малой Антанты і апора заходняга імпэрыялізму ў Цэнтральнай Эўропе. Па свайму ўнутранаму складу, «дэмакратычная рэспубліка» Чэха-Славакія праўдзівая копія з старой Дунайскай манархіі.

Знаходзячыся ў акружэньні перaможаных ці эканамічна заняпаўшых дзяржаў (Аўстрыя, Нямеччына, Вэнгрыя, Польшча), Чэха-Славацкая прамысловасьць ня мае магчымасьці вывазіць рэчы свайго вырабу і перажывае востры крызіс. Вынікамі гэтага зьяўляюцца ўзрост беспрацоўя, дарагоўля, абядненьне пралетарыяту і абвастрэньне клясавай барацьбы.

Рабочы рух у Чэха-Славакіі, жыхарства якой на 60 проц. занята прамысловасьцю, вельмі моцны.

Камуністычная рабочая партыя Чэха-Славакіі налічвае каля 200.000 членаў. Яна вырасла з старой сацыял-дэмакратычнай партыі. Уплыў меншавіцкай часткі сацыял-дэмакратыі на рабочых самы нязначны. Заданьні камуністычнай партыі пры такіх умовах зразумелы: барацьба з наступам капіталу, які хоча ўзваліць увесь цяжар прамысловага крызісу на плечы пралетарыяту, барацьба за непарушнасьць 8-ёх гадзіннага працоўнага дню і заробак, дзяржаўная дапамога беспрацоўным, барацьба з рэакцыяй унутры краю, з уціскам нацыянальных меншасьцяў, ахова рабочых арганізацыяў ад разгрому, барацьба з імпэрыялістычнымі імкненьнямі Вялікай і Малой Антанты ў адносінах к Савецкай Расеі, Аўстрыі, мусульманскіх народаў і інш.

Сазнаючы, што для дасягненьня хаця-б часткі адзначаных заданьняў неабходна мабілізаваць усе здольныя да барацьбы пралетарскія сілы, камуністычная партыя заклікала рабочых усіх партыяў к адзінаму фронту.

Апрача сацыял-дэмакратаў, якія не адгукнуліся на кліч камуністаў, усе шырокія рабочыя гушчы захапіў аднадушны баявы настрой. Ва ўсіх прамысловых цэнтрах рабочыя стварылі асобныя „камітэты абароны“ для нагляду над працаю фабрык і заводаў, над дзейнасьцю прафэсыянальных саюзаў, над палітычнымі партыямі, уладай і прадпрыёмствамі. „Камітэты абароны“ змагаюцца за камуністычныя лёзунгі і ставяць сабе галоўным заданьнем зрабіць канец незаконнаму звальненьню сотняў тысяч рабочых і скарачэньню прамысловасьці. Ня гледзячы на спробы бюракратыі ўнесьці развал у гэты стыхійны рух, накіраваны к стварэньню адзінага фронту абароны, ён паступова выліваецца ў рух камуністычны. Рабочыя самі прыходзяць к тым вынікам, к якім прышла камуністычная партыя ва ўмовах злоснага наступу капіталу. У гэтым руху—фандамант далейшага ўзросту чэха-славацкай камуністычнай партыі, адной з мацнейшых сэкцыяў Камуністычнага Інтэрнацыяналу.

Камуністычная партыя, трымаючыся пастаноў III-га кангрэсу Камуністычнага Інтэрнацыяналу, аб'яднала ў сваіх радох усе нацыянальныя сэкцыі: чэшскую, польскую, славацкую, русінскую, вэнгэрскую і нямецкую, зьліўшы іх у адзіную партыю. Гэтым яна зрабіла канец нацыянальнай розьніцы сярод пралетарыяту.

Наогул, усе абставіны гавораць за тое, што камуністычная партыя Чэха-Славакіі знаходзіцца ва ўмовах бяспыннага росту.

На Далекім Усходзе.

Чычэрын аб расейска-японскіх адносінах.

МАСКВА, 24-10. Народны Камісар Чужаземных Спраў Р.С.Ф.С.Р. у гутарцы з супрацоўнікам прэсы заявіў: «Мы шчыра жадаем заключэньня з Японіяй фармальнай згоды. Аднак, апэтыты японскіх імпэрыялістаў нагэтульки вялікія, што згода цяпер немагчыма. Японія жадае замацаваць за сабой Паўночны Сахалін, фактычна яго апэксіраваць. На гэта мы ні ў якім выпадку ня пойдзем. Выхад японскіх войск з Уладывастоку насіў характар паганай чыннасьці. Уладывасток фактычна знаходзіцца ў руках хуліганскіх разбойніцкіх бандаў. Калі расейскае войска ўступіць ва Уладывасток, мы атрымаем пэўныя весткі аб вялізарных разбураньнях і рабунках, якія цяпер учыняюцца ва Уладывастоку».

Новы „урад“ ва Уладывастоку.

ЧЫТА, 23 10. Ва Уладывастоку ня спыняюцца зьдзекі і гвалты над жыхарствам. Маемасьць вывозіцца заграніцу. Ва Уладывастоку зьявіўся «савет упаўнаважаных аўтаномнай Сібіры», які абвясьціў сябе сібірскім урадам. У савет уваходзяць Сазонаў і Галавачоў. Камандуючым войскам назначан Лебедзеў, флётыліяй—Старк.

Развал царквы на Беларусі.

Царкоўная контр-рэвалюцыя ў Вітабску.

„Рэлигия—опиум трудового народа“.

Гэта вынятка напісана якраз проці катэдральнага сабору ў Вітабску. Гэты прытулак эксплёатацыі чалавека праз рэлігійнае ўсыпленьне пачынае рушыцца пад уплывам царкоўнай рэвалюцыі ў Маскве, якая пачала вызваляць шырокія працоўныя масы ад уплыву царкоўнікаў, якія прасякнуты ідэямі старой манархічнай царквы, а ў нас на Беларусі яшчэ і абрусіцельнай. Але ў асяродку вітабскага праваслаўна-рэлігійнага жыцьця манархічная праваслаўная рэакцыя яшчэ досыць моцная.

Аб гэтым сьведчыць сходка «праваслаўных мірян», якая адбывалася 15-га кастрычніка. На сходку прышло некальки сот асоб, і складалася яна пераважна з былых пэўных царскіх служак-чыноўнікаў, з кулацкага элемэнту—гандляроў рынковых, нездаволеных Савецкай уладай за тое што яна не дае вольна расхінуць ім сваіх эксплёатацыйных талентаў; былі прысутны на сходцы асобы й пабуйней кулачкоў, ды блізка палавіны прысутных складалі прыбраныя кабеты ў капялюшох, якіх абывателі далічваюць да, так званай, „інтэлігэнцыі“.

Сходка была склікана па выпадку назначэньня Маскоўскай Вышэйшай Царкоўнай Управай архірэя ў Вітабск.

У зьвязку з гэтым выбухнулі вельмі цікавыя пытаньні: ці прызнаваць Маскоўскую Вышэйшую Царкоўную Управу і Вітабскае яе эпархіяльнае аддзяленьне, а разам з ім і рэфармацыйны рух, які пашыраецца сярод праваслаўнае царквы, на чале якога стаіць група—„Жывая Царква“, і як быць з маючым прыехаць на гэтым тыдні ў Вітабск архірэем.

Ось у спрэчках па гэтых пытаньнях, у рэпліках крыкуноў і сквытаньні кабет, напаўняўшых скляпеньні сабору, і вызначыўся сапраўдны дух прысутных.

Усе яны, як адзін, пратэставалі проці рэфармацыйнага руху ў рэлігіі, усе яны зьявіліся стараннымі абаронцамі старой манархічнай эксплёатацыйнай і абрусіцельнай царквы; ад усіх прысутных сваю асаблівую прыхільнасьць да гэтае струхлеўшае разам з царызмам царквы выявіў прыехаўшы з Валдаю заводчык, меўшы там завод звяноў.

І трэба правідлова зазначыць, што ён даваў тон усёй сходцы, аліцатвараў дробна буржуйныя ідэі прысутных і быў душой гэтага гнілога рэлігійнага балота. Нарэшце, была ўхвалена пастанова: рэвалюцыйную Ўсерасейскую Царкоўную Управу не прызнаваць і архірэя, які будзе ёй прысланы, у царквы ня пускаць, а Вітабскую Эпархіяльчую Управу ня слухаць“.

Алеся Гаротная.

Вітабскія папы і мітрапаліт Мелхісэдэк.

Даведаўшыся аб тым, што эпіскап Мелхісэдэк сам сябе зрабіў беларускім мітрапалітам, вітабскія папы надта завалнаваліся і прыслалі да Менску ліст-пратэст, у якім, між іншым, пішацца:

«Вітабскі Эпархіяльны Камітэт групы духавенства і міран «Жывая Царкаў», даведаўшыся аб спробе Менскага гарадзкога духавенства разам з эпіскапам Мелхісэдэкам самачынна, апрача ўдзелу радавога белага духавенства і прагрэсіўных міран усёй Беларусі абвясьціць аўтаномію беларускай царквы, у выглядзе пасьпешнага стварэньня мітрапалічага беларускага вокругу ў Менску, які жадае стаяць не на пляцформе Вышэйшай Царкоўнай Управы і згоднасьці з пачатым грунтоўным аднаўленьнем, *выказваем свой рашучы пратэст супроць гэтай замаскіраванай царкоўнай рэакцыі.*

Мы, вітабчане, лічачы сябе неразрыўнай часткай беларускай праваслаўнай паствы, заклікаем усіх прагрэсіўных дзеячоў праваслаўнага духавенства і міран-беларусаў трымацца адзінага фронту аднаўленьня царквы на падставе праўды, чым кіруецца арганізацыя «Жывой Царквы» у барацьбе з царкоўна-манашаскай рэакцыяй.

Мы заяўляем сваю поўную згоднасьць з прагрэсіўнай часткай Менскага духавенства і міран, якія праводзяць у жыцьцё прынцыпы «Жывой царквы».

Старшыня Вітабскага Камітэту «Жывой царквы»

Сьвяшчэньнік М. Сьвірскі.

Сэкратар сьвяшчэн. Дымман.

М. Вітабск. 10/іх—1922 г.

Ад рэдакцыі. Друкуем гэты пратэст, як дакумант царкоўнага развалу на Беларусі.

У Барысаўскім павеце.

К перавыбарам саветаў.

Павятовай выбірацельнай камісіяй апрацован падрабязны плян перавыбараў саветаў.

Сельскія саветы перавыбіраюцца з 1-га да 10-га лістапада. Для валасьцей заснаваны розныя тэрміны.

Патрэбна паварушыцца.

У Барысаўскай загатоўчай канторы запазьняецца ўчот.

Весткі з месц па акладных лістох паказваюць адно, а па вестках загатоўчай канторы—другое з розьніцай зьмяншэньня на 3,5% па валасьцях.

Патрэбна, каму належыць, зьвярнуць увагу, а адміністрацыі Барысаўскай загатоўчай канторы паварушыцца.

Смалявіцкая загатоўчая кантора, як маленькая дзяржава, зусім аўтаномна, і ніякіх вестак аб атрыманьні падатку не дае, нават у павятовы харчовы камітэт.

Смалявіцкай загатоўчай канторы ня шкодзіла б прыпамятаць, што яна належыць да Барысаўскага павету і павятовага харчовага камітэту.

Трэба зьнішчыць хабарніцтва.

Сход чыгуначнікаў станцыі Барысаў, на якім прысутнічала каля 200 чалавек, па дакладу аб хабарніцтве пастанавіў: абвясьціць і павясьці неміласэрдную барацьбу з хабарніцтвам і ўсіх, падсочаных у дачы ці прыёмцы хабару, затрымліваць і адпраўляць у Дзяржаўную Палітычную Управу і тройкі па барацьбе з гэтым злом.

Ф. І.

„Лябораторыя“ палітычнай граматы.

Вы хочаце яе ўбачыць—зірніце ў клюб імя Сьвярдлова. Там тры-чатыры разы ў тыдзень у вячэрнія гадзіны адбываецца праца ў гэтай «лябораторыі».

Студэнты ў ёй—выключна рабочыя Ляхаўкі.

Тут вы спаткаеце сьлесара і малатабойца з заводу „Энэргія“, тут разьбіраецца з важнымі палітычнымі пытаньнямі рабочы-кажэўнік; з упартасьцю і цярплівасьцю спраўляецца тут з палітычнай эканоміяй рабочы з гарадзкой скатабойні; пільна разьбірае пытаньні савецкага будаўніцтва рабочы мясцовага транспарту.

І ўсе, маладыя і пажылыя, з аднальковым імкненьнем і каханьнем да працы бяруцца за палітычную эканомію і новую эканамічную палітыку; капаюцца ў гісторыі міжнароднага і расейскага рабочага руху; шчыра вывучаюць 20-гадовы шлях нашай камуністычнай партыі.

Нішто ня выйдзе з пад іх увагі, ніводзін прамах лектара не застаецца без іх увагі.

І ў гэтай рабочай «лябораторыі» выпрацоўваюцца сьвядомыя барацьбіты рабочай клясы, узброеныя ня толькі духам пралетарскай еднасьці, але і рэвалюцыйным марксізмам.

Гэта «лябораторыя» — вячэрняя партыйная школа Ляхаўскага раённага камітэту партыі.

У пачатку лета яна пачала працаваць, маючы ў сьпісу каля 50 слухачоў. У першы ж тыдзень было выключана з школы каля 10 курсантаў, якія былі не падгатаванымі і неакуратна хадзілі ў школу.

Заняцьці вяліся па лекцыённай сыстэме. Опытныя групаводы займаліся з курсантамі, разьбіраючы пытаньні, зададзеныя лектарам. Такім чынам наладзілася самадзейнасьць курсантаў, якія самі перавырывалі лекцыённы матар'ял.

Ці прайшлі і вывучылі яны курс? Ці зразумелі галоўныя пытаньні палітычнай грамады нашы рабочыя, якія цэлы дзень працавалі і толькі восем гадзін на тыдзень вучыліся ў школе?

Вы атрымалі б пэкны і прыемны адказ на заліках (зачотах).

О, цяпер яны ня толькі нутром сваім адчуваюць свайго клясавага ворага, а й ведаюць яго па ўсіх правілах клясавага мастацтва.

Пагаварыце цяпер з імі і вы зьдзівіцеся тэй лёгкасьці і прастаце разуменьня клясавай барацьбы, істоты пралетарскіх арганізацый і савецкай улады.

І нездарма яны з такой любасьцю адносяцца да сваёй партыйнай школы, нездарма праводзяць самі суровую дысцыпліну ў ёй!

На будучым тыдні яны канчаюць поўны курс школы і рыхтуюцца прылажыць свае сілы і пазнаньні, атрыманыя ў ёй, дзеля працы сярод менш сьвядомых таварышоў.

Але на гэтым яны не жадаюць супакоіцца і ўжо цяпер разглядаюць пытаньне аб арганізацыі марксісцкіх гурткоў, у якіх яны маглі б паглыбіць свае пазнаньні, завяршыць сваю марксісцкую адукацыю.

Такім чынам з невялікіх опытаў у першапачатковай «лябораторыі» нашы рабочыя з Ляхаўкі пярэйдуць к цяжкім і навуковым марксісцкім аналізам.

Першыя спробы і праца скончыліся посьпехам. Пажадаем ім яшчэ большых посьпехаў у далейшай працы.

М. Ахманаў.

Бюльлетэнь № 85 і 86

Менскай Мэтэоролёгічнай Станцыі Галоўнай Фізычнай Обсэрваторыі пры Менскай Дасьледчай Балотнай Станцыі.

За 23, 24 і 25 кастрычніка 1922 году.

СТРУМЭНТ.	23 і 24 кастрычніка			24 і 25 кастрычніка.		
	1 гадзіна дню.	9 гадз. вечара.	7 гадз. раніцы.	1 гадзіна дню.	9 гадзін вечара.	7 гадзін. раніцы
Баромэтр	732,0 м м	732,3 м м	734,0 м м	738,3 м м	738,7 м м	742,1 м м
Тэрмомэтр	2,9°	—0,2°	—1,6°	0,3°	—1,6°	—3,0°
Максымальны тэрмомэтр.	3,2°	4,0°	—0,5°	0,6°	0,5°	0,4°
Мінімальны тэрмомэтр.	0,5°	—0,5°	—1,6°	—2,2°	—2,3°	—3,3°
Вільгаць параўнаўчая	64%	85%	80%	59%	75%	94%
Асадкі ў мілімэтрах	—	—	0,5	—	—	—
Грунтавы тэрмомэтр на глыбіні 0.8 мэтра.	5,4°	5,2°	5,2°	5,1°	5,0°	4,8°
Грунтавы тэрмомэтр на глыбіні 0,4 мэтра.	3,5°	3,8°	3,4°	3,2°	3,0°	2,8°
	Вечарам слабы сьнег з вялікімі нарывамі ветру.			Да паўдня ішоў з перарывамі два разы слабы сьнег.		

Па Менску.

Усебеларускі зьезд камітэтаў узаемадапамогі.

Зьезды сялянскіх камітэтаў узаемадапамогі праведзены ўжо ва ўсіх паветах Беларусі, за выключэньнем Слуцкага і Барысаўскага. У бліжэйшы час адбудзецца Ўсебеларускі зьезд сялянскіх камітэтаў узаемадапамогі.

Назначэньне т. Мар'ясіна.

Т. Мар'ясін назначан Народным Камісарам Аховы Здароўя Беларусі, займаючы і пасаду Народнага Камісара Сацыяльнай Забясьпекі.

Нямецкі Чырвоны Крыж

Нямецкі Чырвоны Крыж ліквідуе сваю дзейнасьць на Беларусі да 1-га лістапада і перадае справу дапамогі ўцекачом - калёністам Беларускаму Таварыству Чырвонага Крыжу.

Дом для сірот уцекачоў.

Беларускі Чырвоны Крыж мае на мэце ў бліжэйшы час адчыніць у маёнтку Мар'янава дом на 30 сірот уцекачоў.

Дапамога сем'ям прызваных 1901 году.

Народны Камісарыят Сацыяльнай Забясьпекі тэрмінова запатрабаваў з паветаў весткі аб ліку сямей чырвонаармейцаў, апошнія карміцельцы якіх пашлі ў армію пры апошнім прызыву. Сем'ям чырвонаармейцаў будзе выдавацца дапамога. Зроблена распараджэньне, каб одпуск лясных матар'ялаў рабіўся ў першую чаргу сем'ям чырвонаармейцаў.

Мэдыкамэнты для Беларусі.

За апошні месяц Народным Камісарыятам Аховы Здароўя куплена ў Маскве 200 пудоў розных мэдыкамэнтаў, 250 п. дэзынфэкцыйных сродкаў, шмат хірургічных прыладаў, зубаўрачэбныя матар'ялы і струмант, мікраскопы, абсталяваньне для пастэраўскай станцыі, бактэрыолёгічнага інстытуту, шмат мыла, хініны і іншых рэчаў. Мэдыкамэнты куплены большай часткай у крэдыт на вельмі выгадных умовах. Бадай усё купленае ўжо атрымана ў Менску і ізьлічваецца больш, чымсь у 100 міліардаў.

Праца II-ой беларускай трупы.

II-я беларуская трупа пад загадам Галубка 21 кастрычніка ставіла спэктакль у клюбе «Караленкі» на Ляхаўцы.

Камэдыя «Паўлінка», якая была пастаўлена ў гэтым клюбе, зрабіла добрае ўражаньне на грамадзян.

За апошні час трупа пад загадам Галубка распачала працу ў гэтым далёкім ад цэнтру гораду клюбе, час ад часу падыходзячы ў Серабранскі клюб, дзе ўжо паставіла 43 спэктаклі ў працягу 1922 г.

Абвестка.

У пятніцу 27-га кастрычніка а $8^{1}/_{2}$ гадзіне ўвечары ў памяшканьні Акадэмічнага тэатру (Магазынная, 27) склікаецца гадавы агульна-студэнцкі сход мэдыцынскага факультэту.

Павестка дню:

І. Даклад рэктара.

II. Справаздача акадэмічнай сэкцыі.

III. Справаздача каапэрацыйнай сэкцыі. Садаклад Праўленьня Касы Ўзаемадапамогі.

IV. Перавыбары студэнцкіх арганізацыяў.

V. Бягучыя справы.

Яўка ўсіх студэнтаў усіх трох курсаў патрэбна абавязкова.

Згублены:

— Лічн. карт., выд. Фрыдэнфэльскім Вал. Ваен. Аддзел., Вахнэра Ф. І., кв. 5244.

— Пасьведч. па скарач. штат., выд. Менск. Ваен. Шпіталем, Сяргеевай П. О., кв. 5245.

— Лічная і конская карткі, выд. Заслаўскім Вал. Ваен. Аддзел., Патанейка І. П., кв. 5246.

— Пашпарт, выд. Самарскай Гарадзк. Міліц., Цярэшчанка Е. А., кв. 5247.

— 1) Лічн. карт., выд. Койданаўск. Вал. Ваен. Аддзел.; 2) пасьведч. заместа парт. біл., выд. Чалябінскім чыгун. райён. камітэтам за № 779, Бэнда Л. А. і 3) парт.біл., выд. Курганскай арганізац. на імя Панасюка Лявона, кв. 5248.

— Лічн. карт., выд. Навасёлкаўск. Вал. Ваен Аддзел. за № 35, Бабука А. П., кв. 5249.

— Пашпарт, выд. Омскай Міліц Управай, Масалевай К. І., кв. 5250.

— Пасьведч. асобы, выд. Эвак Кам. Беларусі за №624, Віндз З. Ф. кв. 5251.

— Звальніцельны біл. у бестэрм. водпуск., выд. 10 палк. 11 Пецярбурск. дывіз., Гардзевіча С. Д., кв. 5252.

— Лічн. карт., выд. Сеньніцк. Вал. Ваен. Аддзел., Пржыбыткоўскага Э. С., кв. 5253.

— Лічн. карт., выд. Старасельск. Вал. Ваен. Аддзел. за № 95, Дзянскевіча І. А., кв. 5254.

— Пашпарт бестэрм., выд. Бакштанскай Вал. Управай, Эпштэйна П. Л., кв. 5255.

— Пасьведч. па скарач. штатаў, выд. Менск. Служб. Пуці Аляксандр. чыг., Пажытка Д. І., кв. 5256.

— Лічн. карт., выд. Менск. Пав. Ваен. Кам. за № 763, Эйдэнзона І. Л., кв. 5257.

— Лічн. карт., выд. Старасельск. Валасн. Ваен. Аддз. за № 56, Клімовіча В. Г., кв. 5258.

1-я Савецкая друкарня Дзяржаўнае выдавецтва Беларусі Менск Р. Ц. (№ 956)